

II PODRÓŻ PAMIĘCI
DO MUZEUM WALKI
I MĘCZEŃSTWA

W TREBLINCE

W ramach programu wizyt studyjnych w Treblince, projektu Podróż Pamięci, finansowanym przez Biuro Edukacji m. st. Warszawy, klasy I F, II C i kilkoro uczniów k.III B uczestniczyło w kolejnej, już drugiej, wycieczce do Muzeum Walki i Męczeństwa w Treblince.

Szkolnymi koordynatorami projektu były Pani Małgorzata Łukaszewska i Pani Monika Stempień.

W wycieczce uczestniczyły również: wychowawczynie klasy I F- Pani Teresa Witek oraz pedagog szkolny - Pani Milena Wierzbicka- Wąs.

Celem uczestnictwa w programie było między innymi: poznanie przyczyn , przebiegu i skutków zjawisk i procesów historycznych prowadzących do Holocaustu oraz kształtowanie postaw tolerancji i otwartości na szeroko rozumianą odmienność kulturową, narodową i religijną, przy poszanowaniu własnych i cudzych tradycji.

30 maja uczniowie uczestniczyli w lekcji patriotycznej, mającej ich przygotować do odwiedzin w tym szczególnym miejscu Pamięci Narodowej.

”Treblinka nie można było przeżyć. Najsprawniejsza fabryka śmierci w maszynie Holocaustu zabijała tylu ludzi, że nie starczało ziemi, by wszystkich zakopać. Gigantyczne ruszty do palenia ciał szybko okazały się za małe...”

Treblinka jest największym cmentarzem polskich Żydów.

Szacuje się, że zginęło tu około 900 000 osób. Nie znamy
dokładnej ich liczby, nie znamy imion i nazwisk tych, których tu przywieziono i zabito w komorach gazowych. Transporty przybywały z Warszawy, Polski centralnej, białostockiego, z grodzieńszczyzny, ale również z Macedonii i Czechosłowacji.

Ta fabryka śmierci zaczęła działać 23 lipca 1942 roku.

Po 14 miesiącach, jesienią 1943 r., wysadzono w powietrze komory gazowe i baraki – Niemcy próbowali zacierać ślady swej zbrodni.

Naszą wycieczkę zaczęliśmy od pomnika Janusza Korczaka, który wraz ze Stefanią Wilczyńską prowadził Dom Sierot przy ul. Krochmalnej (obecnie Jaktorowska).

Przedstawia on Janusza Korczaka, w otoczeniu dzieci, pod martwym kikutem drzewa, którego suche konary układają się w siedmioramienny żydowski świecznik – menorę.

5 sierpnia 1942 roku Niemcy zlikwidowali prowadzony przez Korczaka Dom Sierot. Było to równoznaczne z wydaniem wyroku śmierci na wszystkich pensjonariuszy oraz personel tej placówki. Korczak nie opuścił dzieci aż do śmierci.

Hitlerowcy proponowali „Staremu Doktorowi”, jak nazwano go jeszcze przed wojną, uwolnienie i możliwość ratunku. Janusz Korczak z pogardą odrzucił jednak tę propozycję. Stał na czele pochodu dwustu podopiecznych z domu sierot, którzy 5 sierpnia zostali wywiezieni z Warszawy do obozu koncentracyjnego w Treblince.

Następnie udaliśmy się do Synagogi im. Nożyków.

Synagoga Nożyków, jako jedyna ocalała z warszawskich synagog przypomina o tym, jak wyglądała żydowska Warszawa przed Zagładą. Modląc się w jej murach, trudno nie mieć poczucia ogromu zbrodni dokonanej w tym mieście. Wielu odwiedzających Synagogę im. Nożyków widzi przede wszystkim tę przeszłość, czasy świetności, tłumy modlących się, wielkich rabinów i wspaniałych kantorów, oraz pustkę, jaka nastąpiła wraz z ich zniknięciem. Takie wizyty trwają na ogół tylko chwilę i nie dają możliwości dostrzeżenia teraźniejszości, która nie jest tak bujna i pełna życia jak osiemdziesiąt lat temu, ale życie żydowskie tutaj wciąż trwa.

POMNIK JANUSZA KORCZAKA W PARKU ŚWIĘTOKRZYSKIM W WARSZAWIE

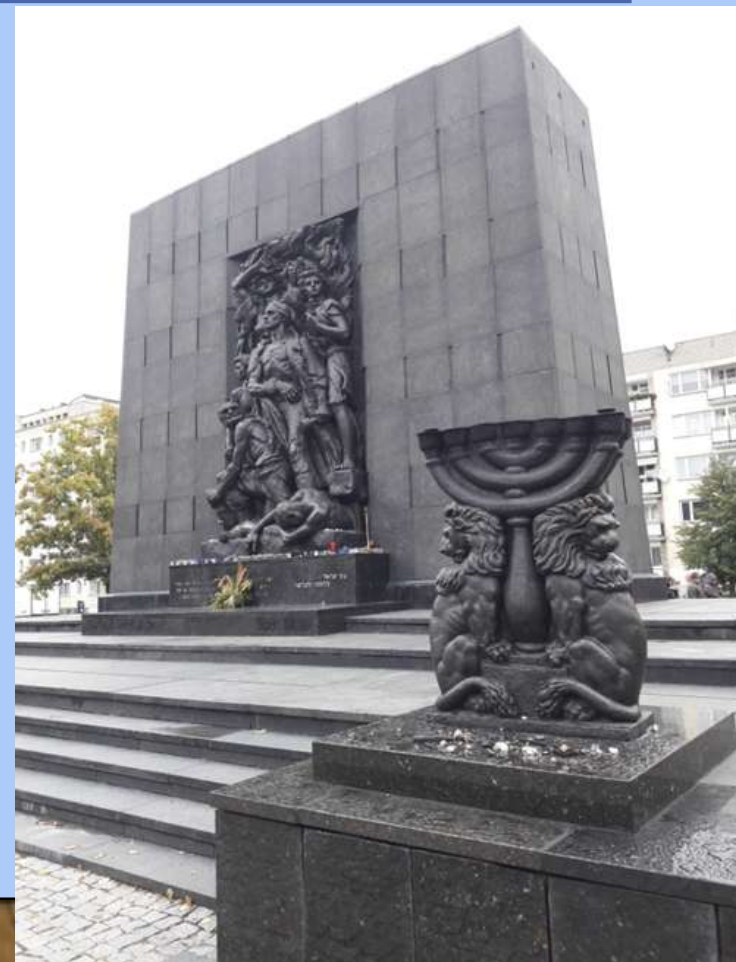
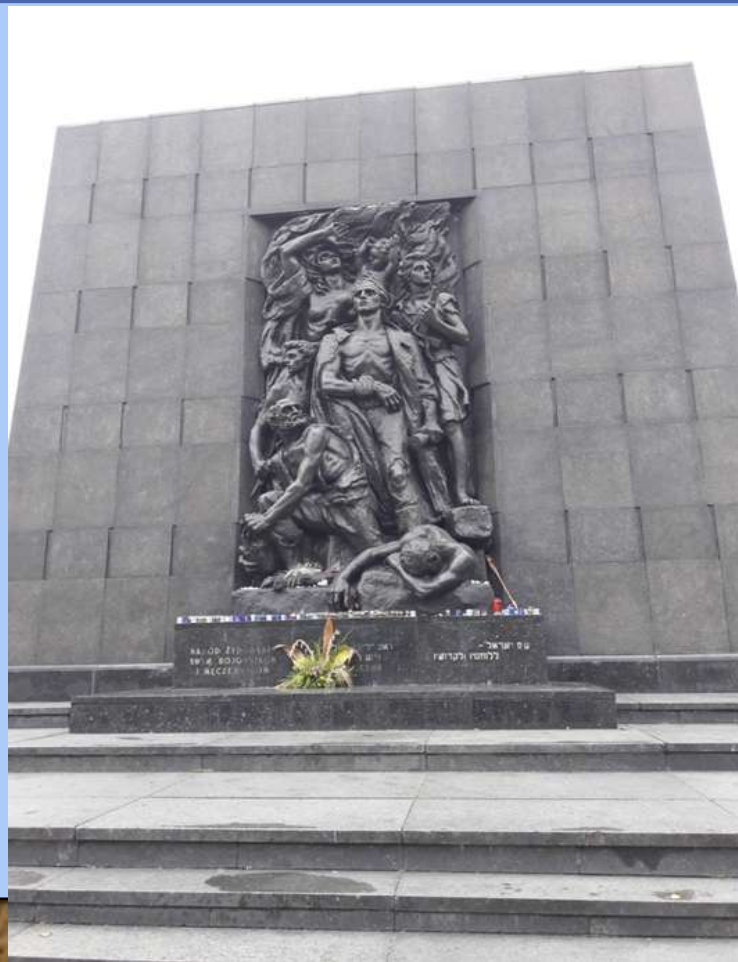

- **Umschlagplatz** – nieistniejąca rampa kolejowa przy ulicy Stawki 4/6 w Warszawie, która wraz ze znajdującymi się w jej sąsiedztwie budynkami była wykorzystywana w latach 1942–1943 jako miejsce koncentracji Żydów z warszawskiego getta przed wwiezieniem ich do

POMNIK BOHATERÓW GETTA W WARSZAWIE

żwirownia
miejsce
niewolniczej
pracy

Żwirownia, w której pracowali więźniowie Karnego Obozu Pracy. Jednorazowo pracowało tu kilkuset więźniów wykonując najcięższą pracę, jaką było ręczne ładowanie żwiru do wagoników tzw. koleb. Żwir z wagoników przesypywany był na rampie do wagonów tzw. lor i wywożony. Żwirownia funkcjonowała jako przedsiębiorstwo, gdzie więźniów zmuszano każdego dnia do kilkunastogodzinnej pracy. Było to miejsce, gdzie wiele osób poniosło śmierć z wyczerpania lub w skutek terroru strażników.

This is the area of **the gravel quarry**, where the prisoners from the Forced Labour Camp worked. Few hundred victims who stayed there at a time, had to do very hard manual work. They were namely responsible for loading gravel onto the narrow-gauge **tipping wagons**, which were pulled by a small steam locomotive. At the ramp the gravel was trans-shipped from the tipping wagons onto the "wide" ones. The quarry was an enterprise where the prisoners were forced to work over twelve hours a day. Many of them died from exhaustion or as a result of the guards' terror.

TREBLINKA II OBÓZ ZAGŁADY

POMNIK UPAMIĘTNIAJĄCY OFIARY HOLOCAUSTU

UCZESTNICTWO W PROJEKCIE „IMIONA”

**Projektem „Imiona” fundacja Treblinka pragnie przywrócić pamięć
o tych, którzy kiedyś żyli z nami na wspólnej ziemi.**

**To miejsce domaga się nie tylko modlitwy i skupienia, ale również troskliwej
pamięci oraz wiedzy.**

Żydzi zostali w czasie wojny pozbawieni przez Niemców wymiaru człowieczeństwa, wyrzuceni poza nawias rodziny ludzkiej. Przywoływanie ich po imieniu – wspomnienie, choć niektórych Żydów z imienia i nazwiska, a gdzie to możliwe, także z zawodu i adresu – jest takim krokiem ku przywróceniu ich do tej wspólnoty; pozwoli zrozumieć, że byli to ludzie, ze swoimi własnymi planami i marzeniami, swoimi kochającymi rodzinami, przyjaciółmi, miłościami i troskami.

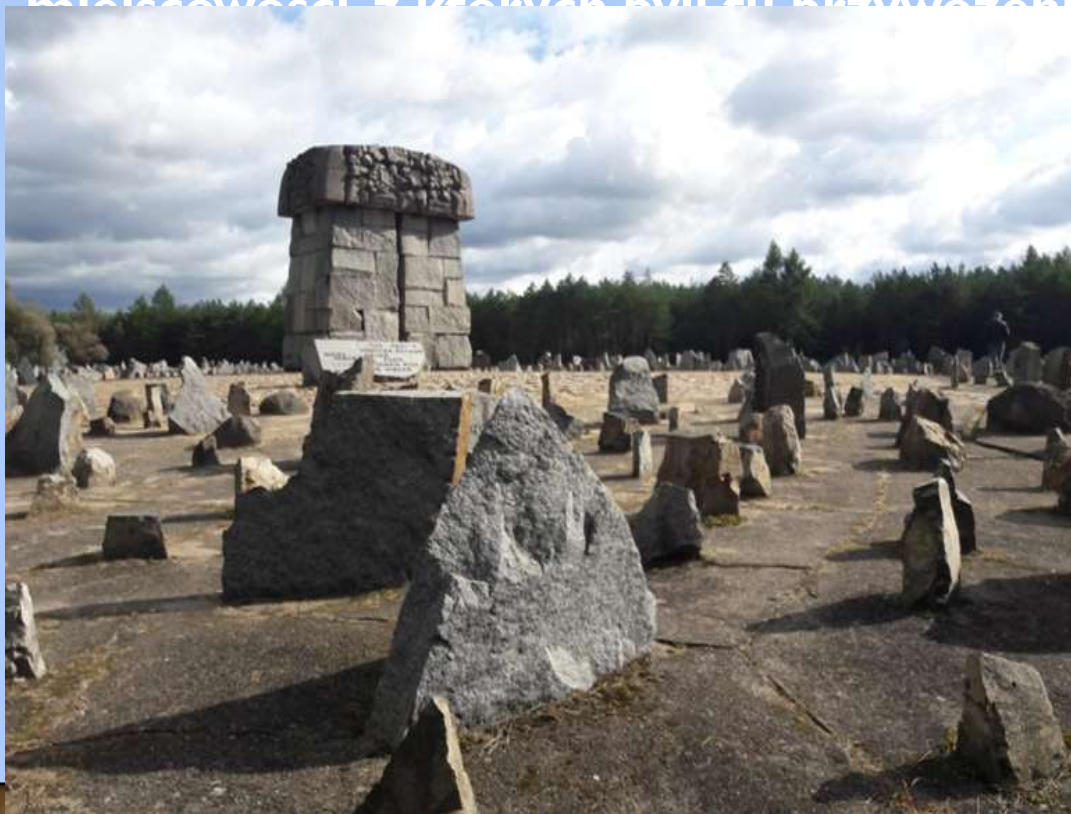

KAMIENIE PAMIĘCI

W Treblince zginęło- według szacunków historyków – od 800 do 920 tys. Żydów, pochodzących z dziesięciu krajów. Wielkie głazy upamiętniają zamordowaną społeczność. Cmentarzysko składa się z 17 tys. kamieni, w tym na 216 wyryto nazwy miejscowości z których byli tu przywiezieni polscy Żydzi.

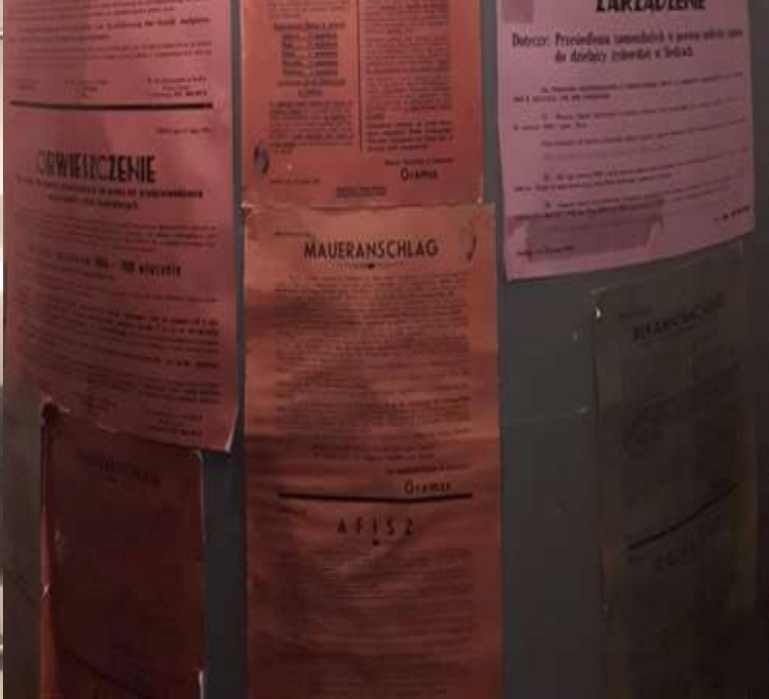
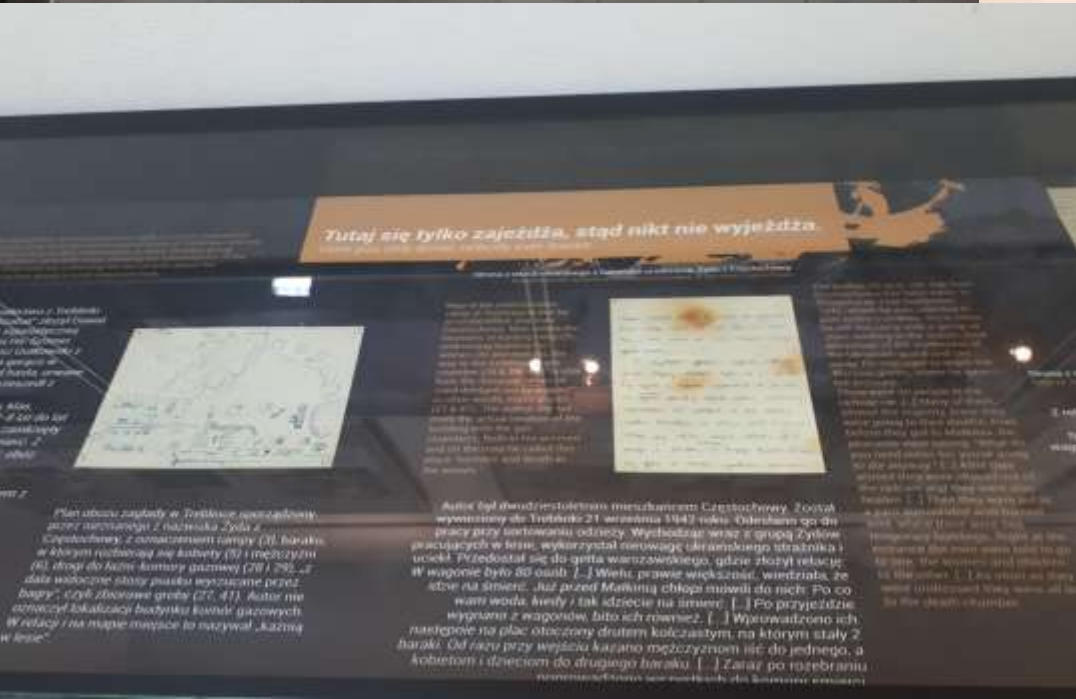
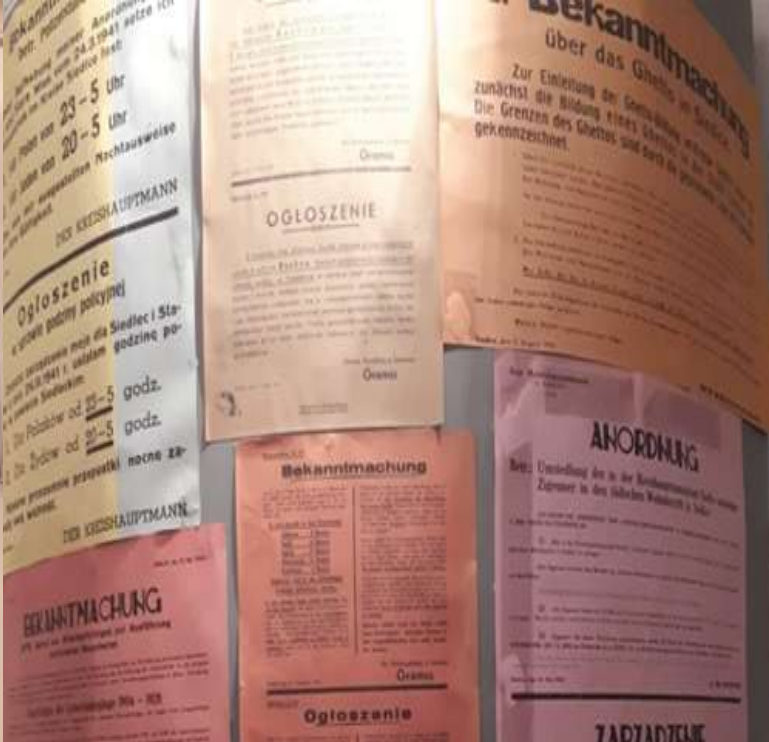
MUZEUM – TREBLINKA I

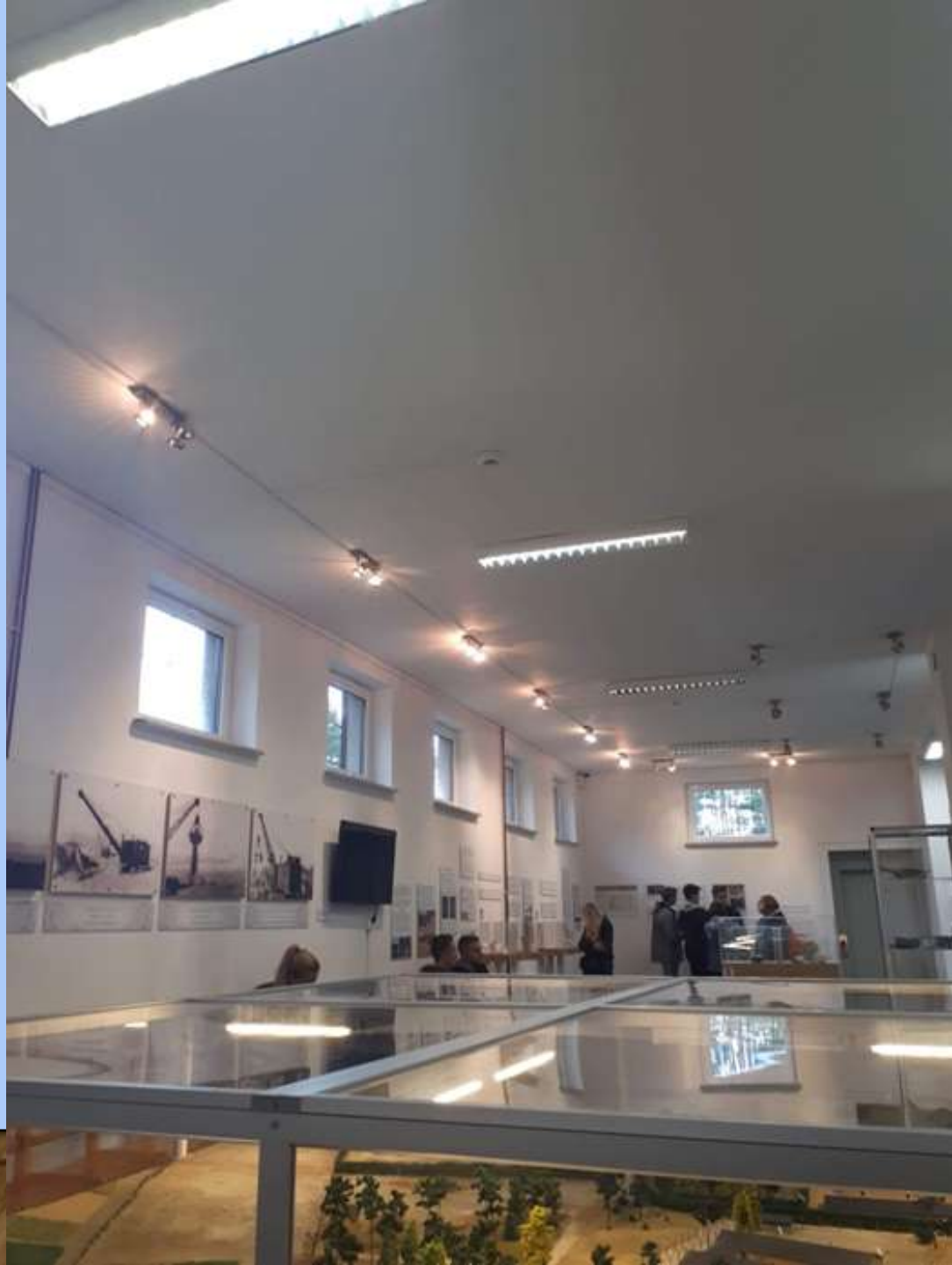

Niewyobrażalne, niewiarogodne,
nie do pojęcia, że
„ludzie ludzicom zgotowali
ten nos...”

Alcamione i naukyuèle
z Technikum Gastronomio-
Hotelebsluego
H Naukemie

5.06.2019

„JEDŹCIE DO TREBLINKI” - HALINA

BERENIKA UMBLINKI

Otwórzcie oczy szeroko

Wyostrcie słuch

Wstrzymajcie oddech

wsluchajcie się w głosy wydobywające się tam

spod każdego ziarenka ziemi-

Jedźcie do Treblinki

Oni czekają na was, spragnieni głosu waszego życia

Znaku waszego istnienia, kroku waszych nóg

Ludzkiego spojrzenia

Rozumiejącego, pamiętającego

Powiewu miłości na Ich prochy- (...)

